

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 166/08-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. januára 2009 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť Ing. B. R., K., a P. R., K., zastúpených advokátom JUDr. Z. K., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 34/03 a takto

r o z h o d o l :

Základné právo Ing. B. R. a P. R. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 34/03 porušené nebolo.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 10. apríla 2008 č. k. II. ÚS 166/08-8 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. B. R., K. (ďalej len „sťažovateľ“), a P. R., K. (ďalej len „sťažovateľka“, spolu ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 34/03 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1.1 Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že: *„... Dňa 20. 6. 2003 sme podali žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia - opcie na pozemok v sume 100.000.- Sk s príslušenstvom. Na základe žaloby Okresný súd Bratislava I vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 8 C 34/03.*

Na základe podaného odporu proti platobnému rozkazu žalovaným bolo vo veci konané prakticky bez toho, aby sa vôbec prvé pojednávanie uskutočnilo. ...

Od podania žaloby prvý termín pojednávania bol vytýčený na deň 1. 6. 2004. V priebehu roku 2004 boli vytýčené ešte dve pojednávania. V roku 2005 nebolo konané vôbec, v roku 2006 štyri termíny a v roku 2007 jeden termín.

Na základe týchto skutočností, sme dňa 28. 3. 2007 podali predsedovi Okresného súdu Bratislava I, JUDr. G. B. sťažnosť na prieťahy.

Dňa 19. 4. 2007 OS Bratislava I, reagoval na našu sťažnosť s argumentáciou, že k prieťahom v konaní nedošlo a postup súdu považujú za zákonný. ...

S postojom a argumentáciou porušovateľa nemôžeme súhlasiť, nakoľko od 8. 10. 2004 do 3. 3. 2006 sa vôbec nekonalo. Medzitým odročenia boli spojené s prieťahmi, kedy súd mohol bez ďalšieho konať. Súd nevyvodil z nedisciplinovanosti žalovaného žiadne závery, navyše, na vytýčenom pojednávaní na deň 27. 3. 2007, kedy sa zúčastnili obidve

strany, poverená pracovníčka súdu oznámila, že z dôvodu práceneschopnosti sudkyne sa pojednávanie odročuje na 14. 9. 2007, pritom o práceneschopnosti sudkyne súd vedel minimálne štyri týždne skôr a napriek tomu to účastníkom neoznámil. Žalobca v I. rade spolu s právnym nástupcom teda merali cestu z Košíc úplne zbytočne. Teda minimálne od 7. 11. 2006 do plánovaného pojednávania 14. 9. 2007 je ďalší nedôvodný prieťah.“

1.2 Sťažovatelia vzhľadom na už uvedené navrhujú, aby ústavný súd vydal vo veci tento nález:

„1) Základné právo Ing. B. R. a P. R. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na to, aby ich záležitosť bola prerokovaná v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zp. 8 C 34/03 bolo porušené.

2) Sťažovateľom Ing. B. R. a P. R. priznáva primerané finančné zadostučinenie v úhrnnej výške 80.000.- Sk, ktoré je Okresný súd Bratislava I v Bratislave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3) Advokátovi JUDr. Z. K. uhradiť trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z, § 11 ods. 2 (v sume 6.296.- Sk) dva právne úkony -prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na súd (2 x 2.970.- Sk) a dvakrát po 178.- Sk paušálna suma náhrad, na účet advokáta.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jej predsedníčkou JUDr. G. B., listom sp. zn. Spr 2094/08 z 20. mája 2008 a právny zástupca sťažovateľov stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 4. júna 2008.

2.1 Predsedníčka okresného súdu okrem prehľadu procesných úkonov v napadnutom konaní uviedla:

„... dovoľujem si Vám v úvode môjho vyjadrenia ku konaniu vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8 C 34/2003 oznámiť, že netrvám na ústnom prejednaní doručenej ústavnej sťažnosti. Súhlasím s tým, aby podľa ust. § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení

neskorších predpisov Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti, ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

... S poukazom na jednotlivé úkony vykonané v predmetnom konaní musím konštatovať, že predmetné konanie nie je poznačené prieťahmi, vo veci bolo vytýčených spolu 14 pojednávaní a mám za to, že tunajší súd vo veci priebežne konal. Účastníci ako aj právni zástupcovia sa striedavo nezúčastňovali na pojednávaniach a ani na jednom pojednávaní sa nezúčastnila navrhovateľka v druhom rade. Termín pojednávania, ktorý bol vytýčený na deň 27. 03. 2007 bol zrušený z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu.

V prípade, ak ÚS SR dospeje, že bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, aby bolo vzaté do úvahy, že zákonná sudkyňa subjektívnym konaním nezavinila vznik prieťahov v konaní. S poukazom na uvedené objektívne dôvody, za ktorých došlo k prieťahu v konaní prosím Ústavný súd Slovenskej republiky, aby uvedené skutočnosti pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy a nepriznal mu finančné zadosťučinenie v plnej výške. ...“

2.2 Právny zástupca sťažovateľov v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedníčky okresného súdu uviedol:

„... Po preštudovaní vyjadrenia OS Bratislava I musím konštatovať, že úvodná časť, v ktorej sa definujú úkony, ktoré súd mal vykonať s označením dátumu, sa mi javia spiatočné, nakoľko sa prekrývajú dátumy z roku 2004 a neviem sa vyjadriť, či boli pojaté úkony, ktoré mal súd vykonať v roku 2005 a 2006, nakoľko aj z tohto vyjadrenia plynie, že od konca roku 2004 do 15. 1. 2006 súd nevykonal žiadny úkon.

Napriek výpočtu úkonov okresným súdom musím konštatovať, že v roku 2005 nebolo podľa našich poznatkov konané vôbec, v roku 2006 boli 4 termíny pojednávaní, v období od 7. 11. 2006 do 14. 9. 2007 nebolo konané vôbec.

Nemôžeme sa stotožniť so stanoviskom okresného súdu, že k prieťahom v konaní nedošlo a postup bol zákonný. Naopak, naše presvedčenie je o tom, že bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Nič nemení na našom názore ani objektivizovanie prieťahov zo strany Okresného súdu Bratislava I...

Navrhujeme, aby Ústavný súd SR vydal nález v rozsahu, ako sme ho deklarovali v samotnej sťažnosti. “

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 8 C 34/2003:

Dňa 4. júla 2003 podali sťažovatelia okresnému súdu žalobný návrh proti I., spol. s r. o. (ďalej aj „odporca“), na vrátenie opcie na pozemok v sume 100 000 Sk s príslušenstvom.

Dňa 14. augusta 2003 súd vyzval sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 18. novembra 2003 bol zaplatený súdny poplatok.

Dňa 4. decembra 2003 súd vydal platobný rozkaz č. k. 8 C 34/03-25.

Dňa 13. januára 2004 bol doručený súdu odpor proti platobnému rozkazu.

Dňa 3. marca 2003 odporca splnomocnil na zastupovanie v predmetnej veci JUDr. P. M.

Dňa 5. februára 2004 bol doručený odpor právnenému zástupcovi sťažovateľov.

Dňa 22. apríla 2004 súd nariadil termín pojednávania na 1. jún 2004.

Dňa 31. mája 2004 bolo súdu doručené ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní právny zástupcom sťažovateľov.

Dňa 1. júna 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 14. september 2004.

Dňa 14. septembra 2004 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 8. október 2004. Na tomto pojednávaní sa nezúčastnila sťažovateľka a právny zástupca sťažovateľov.

Dňa 21. septembra 2004 súd vyzval odporcu na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 7. októbra 2004 právny zástupca odporcu oznámil, že spoločnosť I., s. r. o., od 1. júna 2004 nezastupuje.

Dňa 8. októbra 2004 právny zástupca odporcu doručil ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní. Toho istého dňa sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 30. november 2004.

Dňa 8. novembra 2004 bola zaslaná žiadosť súdu právnemu zástupcovi odporcu, aby oznámil, či došlo k mimosúdnej dohode.

Dňa 24. novembra 2004 súd upovedomil účastníkov o odročení termínu pojednávania z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu.

Dňa 29. novembra 2004 právny zástupca sťažovateľov doručil žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu pokusu o vyriešenie veci mimosúdne.

Dňa 15. januára 2006 súd požiadal sťažovateľov o oznámenie, či došlo k mimosúdnej dohode, prípadne či trvajú na podanom návrhu.

Dňa 24. februára 2006 bol nariadený termín pojednávania na 3. marec 2006.

Dňa 2. marca 2006 právny zástupca odporcu doručil žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní s cieľom dosiahnutia mimosúdnej dohody.

Dňa 3. marca 2006 právny zástupca sťažovateľov doručil oznámenie a zároveň žiadosť o odročenie pojednávania. Toho istého dňa sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 12. máj 2006.

Dňa 11. apríla 2006 súd vyzval sťažovateľov, aby sa v lehote 10 dní vyjadrili, či trvajú na podanom návrhu vzhľadom na ich nečinnosť ako sťažovateľov v tomto súdnom konaní.

Dňa 10. mája 2006 právny zástupca sťažovateľov doručil podanie, v ktorom uviedol, že zrejme na pojednávaní dôjde k mimosúdnej dohode, a zároveň požiadal súd o odročenie pojednávania.

Dňa 12. mája 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 20. jún 2006.

Dňa 20. júna 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bol odročené na 7. november 2006.

Dňa 7. novembra 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito. Súdu bolo doručené ospravedlnenie neúčasti na pojednávani právneho zástupcu odporcu.

Dňa 12. decembra 2006 súd vyzval odporcu, aby v lehote 5 dní „zdokladoval“ svoje právne zastúpenie.

Dňa 27. februára 2007 súd nariadil pojednávanie na 27. marec 2007.

Dňa 27. marca 2007 bolo pojednávanie odročené.

Dňa 2. apríla 2007 bol nariadený termín pojednávania na 14. september 2007.

Dňa 14. septembra 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 6. november 2007.

Dňa 9. októbra 2007 právny zástupca sťažovateľov doručil súdu doklady.

Dňa 24. októbra 2007 bolo súdu doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľov.

Dňa 6. novembra 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 25. január 2008.

Dňa 12. novembra 2006 súd požiadal K. v B. o súčinnosť.

Dňa 3. decembra 2007 K. v B. doručil súdu list vlastníctva.

Dňa 14. januára 2008 právny zástupca sťažovateľov doručil svoje podanie.

Dňa 24. januára 2008 bolo súdu doručené ospravedlnenie neúčasti na pojednávani svedka Ing. P. P.

Dňa 25. januára 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 11. marec 2008.

Dňa 25. januára 2008 súd vyzval sťažovateľku, aby sa k veci písomne vyjadrila.

Dňa 25. februára 2008 právny zástupca sťažovateľov požiadal o odročenie pojednávania.

Dňa 7. marca 2008 sťažovateľka doručila vyjadrenie k žalobe.

Dňa 10. marca 2008 sťažovateľ doručil ospravedlnenie neúčasti na pojednávani.

Dňa 11. marca 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 16. máj 2008.

Dňa 15. mája 2008 bolo doručené ospravedlnenie Ing. P. P. Toho istého dňa bola súdu doručená žiadosť sťažovateľky.

Dňa 16. mája 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 20. máj 2008.

Dňa 20. mája 2008 súd rozhodol vo veci samej a návrh zamietol.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 34/03 dochádza k sťažovateľmi namietanému

porušovaníu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESĽP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (pozri napr. rozhodnutie I. ÚS 128/03 z 25. júna 2003 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu).

Podľa uvedených kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že doterajší priebeh napadnutého konania nemožno pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci. Skutkovú alebo právnu zložitost' preskúmaného konania inak vo svojom vyjadrení nenamietala ani predsedníčka okresného súdu.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúmanej veci, treba konštatovať, že na celkovej dĺžke konania mali svoj výrazný podiel sťažovatelia najmä tým, že neboli súčinnosťní v napadnutom konaní, ba naopak, sústavne vytvárali prekážky plynulému konaniu. Vo veci bolo nariadených štrnásť pojednávaní, avšak sťažovateľka sa ani raz nedostavila na pojednávanie a ani nenavrhlá súdu, aby sa konalo v jej neprítomnosti. Rovnako ani sťažovateľ (s ospravedlnením alebo bez ospravedlnenia) sa opakovane nezúčastňoval na pojednávaniach. Právni zástupcovia sťažovateľov (čo treba tiež pripísať im na vrub) minimálne šesťkrát (31. mája 2004, 14. septembra 2004, 3. marca 2006, 10. mája 2006, 25. februára 2008 a 11. marca 2008)

požiadali súd o odročenie pojednávania. Právny zástupca sťažovateľov pritom 29. novembra 2004 požiadal súd o odročenie pojednávania z dôvodu pokusu o mimosúdne vyriešenie veci. Celý rok 2005 však nebol schopný oznámiť súdu, či k mimosúdnej dohode došlo, alebo nedošlo.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia (ich právni zástupcovia) svojím postupom predovšetkým sami znemožnili okresnému súdu v napadnutom konaní plynulo konať, pretože neboli súčinnosťní, napriek tomu, že aj čl. 48 ods. 2 ústavy predpokladá súčinnosť účastníkov konania.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu, pričom skúmal, či okresný súd pristupoval v danej veci plynule a bez zbytočných prietáhov. Z prehľadu procesných úkonov, ktoré vyplývajú zo súvisiaceho spisového materiálu, ktoré si ústavný súd zadovážil, vyplýva, že okresný súd konal vo veci v podstate priebežne s výnimkou roku 2005, keď netrval na oznámení, či sa účastníci konania dohodli mimosúdne. Okrem tohto obdobia však okresný súd vykonal vo veci desiatky účinných úkonov smerujúcich k odstráneniu právnej neistoty v danej veci; okrem iného štrnásť pojednávanií (bez neúčasti sťažovateľky), a bolo zadovážené množstvo relevantných listinných dôkazov.

Po roku 2006 procesné úkony okresného súdu v podstate plynulo smerovali k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľov, čo je hlavným účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (II. ÚS 61/98). Postup okresného súdu, aj keď nebol vždy bez prietáhov, sa zjavne nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými

významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01). Postup okresného súdu v danej veci sa v napadnutom konaní zjavne nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd dospel k záveru, že právo sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a ich právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní okresného súdu porušené nebolo.

Vzhľadom na uvedený záver ústavného súdu bolo už bezpredmetné rozhodovať o ďalších nárokoch sťažovateľov uplatnených v ich sťažnosti (návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, o trovách konania a pod.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2009